

Perfecto Tenerife

Reisverslag maart 2019 Club Zeezeilers Twellegea

Al flink wat jaren stond ik op de mailinglijst van de CZT. Vorig jaar begon het serieus te kriebelen toen er nog een last call-oproep kwam dat er voor de Tenerife reis nog een plaats vrij was. Maar je op korte termijn loswrikken uit de dagelijkse verplichtingen valt mij niet mee. Dus ondanks verlangens was de reis 2018 aan mijn neus voorbijgegaan.



Gelukkig kwam dan nu de herkansing. Ik twijfelde geen moment. Die twijfels kwamen pas later ná de goedkeuring. Immers ik was nog steeds niet goed hersteld van een paar flinke ingrepen. Misschien was juist dat ook de reden dat ik zo graag nog eens (zonder energievretende levenslustige pubers) een week op zee wilde dobberen. Inderdaad dobberen, met een lekker briesje, onder volle zeilen zachtjes door de zee klieven. Een Martinitrip verlangen dus.

Nou, daar dacht de bemanning van de door de CZT gecharterde boot in Las Galletas heel anders over. Deze crew was profi. Alle 4 waren ze schipper van een eigen boot. Eén zelfs van 2 boten. Dat was natuurlijk de charmant vrolijke loco burgermeester van P. Ook de goedlachse dappere dame stond ondanks een gecompliceerde pols haar mannetje als schipper.



Deze crew werd blij van flink ruig, aan de wind varen en zo lang mogelijke zeildagen. Voor de eerste zeildag op zondag 10 maart was er dan ook gepland om vanaf Tenerife, Las Galletas naar Gran Canaria te zeilen. Een tocht van ongeveer 50 mijl.

Zaterdag 9 maart Las Galletas

Voorafgaande was op zaterdag in de haven van Las Galletas de gehuurde boot Carganguelles geïnspecteerd. De 2 door vorige reizen geoefende inspectieschippers begonnen vol enthousiasme aan deze serieuze taak die



wel 2 tot 3 uur in beslag nam. Wel serieus maar kennelijk niet geheel scherp kwamen ze er na een kwartier achter dat ze de verkeerde boot aan het inspecteren waren. Hilarisch.

Uit de inspectie van uiteindelijk wel de juiste Carganguelles bleek dat onze huurboot redelijk sleets was. Het grootzeil was afgezeild. De bimini en buiskap hingen ook op half 7. De aansluiting voor het drinkwater ontbrak, de zeerailing was scheef, kapot gevaren en de lijnen waren schaars.

Desondanks voeren we de volgende zondagochtend klokslag 8.15 (kwartier vertraagd door de bakker) vol vertrouwen en zin de haven uit op weg naar Gran Canaria.

Zondag 10 maart Gran Canaria Puerto Rico

Het weer net buiten de haven -in de luwte van de zuidelijke kuststrook van Tenerife- was perfect. Zonnig, lekker windje, middelmatige golven.

Maar binnen een klein half uurtje was dat compleet anders.

De golven groeiden, de wind werd krachtig tot hard (windkracht 6-7) en het water sloeg zich de boot in.

Mijn vertrouwen in de bemanning was op dat moment nog laag. Ik vond het een rommelige start. Onder moeilijke omstandigheden aanbrenge van de 2 reven. Te laat de buiskap omhoog. De bimini zat meer in de weg. Geen zeilkleding aan. Naar beneden voor de zwemvesten en daardoor kotsmisselijk. Kleddernat. Geen voorbereiding voor de innerlijke verzorging. Het team was nog zoekende, nog niet als een geoliede machine op elkaar ingewerkt en de helft van het team was binnen enkele tellen flink zeeziek. Logisch natuurlijk. Inslingeren noemden ze dat.

Ik had spijt. Diepe spijt. Ik dacht, mezelf schrap zettende om niet uit de boot te vallen: dit wordt een koude en eenzame dood.

Terwijl deze Martinetrip mijn trofee moest worden. Troost en overwinning na 3 moeilijke jaren.

Maar de boot en schippers hielden stand, er kwam ondanks de woeste zee en wind geleidelijk aan meer stabiliteit in de koers en minder water in de boot. De schippers moesten hard werken want het roer stuurde zwaar en de golven werden dansend bespeeld om zo stabiel mogelijk en weinig water scheppend te varen.

De schippers straalden ook een kalmte uit waardoor mijn vertrouwen in een behouden vaart ging groeien.

Na 10 lange zeiluren was er eindelijk land van Gran Canaria in zicht. Het werd al bijna donker en we verzochten om de haven van Puerto de Mogán binnen te varen. Helaas was daar geen plaats. Er zat niets anders op dan doorvaren. Zonder problemen voeren we een uurtje later -keurig aanmerend- de nieuwe haven van Puerto Rico binnen. Zelig. De kop



was eraf en de stemming was goed. Een steigerbiertje zat er voor mij helaas niet in want ik moest regelen dat ik aan medicijnen kwam. Dat lukte gelukkig en rond half 10 zaten we aan onze tapas.



Maandag 11 maart Gran Canaria Puerto de Mogán

De volgende maandag was een -ter compensatie- beloofde rustdag. In plaats van de geplande terugvaart naar Tenerife besloten we om alsnog naar het lieve nieuwe haventje van Puerto de Mogán te varen. We konden dus rustig opstaan, boodschappen doen, oefenen in het aanleggen in de haven van Puerto Rico



alvorens tegen de middag met halve wind en deels op de motor naar Puerto de Mogán te varen. Er was zelfs tijd om onderweg even bij te leggen en in de eindeloos diepe oceaan te zwemmen.



Dinsdag 12 maart Santa Cruz Tenerife

Dinsdag maakten we de terugtocht naar Tenerife. We vertrokken weer lekker vroeg. Gelukkig was de wind nu net dat beetje minder, windkracht 5-6, waardoor het zeilen aangenamer was. Deze tocht verliep rimpelloos. We genoten. Het was een sport om zo hoog mogelijk te koersen op Noord Tenerife.



Het doel was namelijk om de haven van Santa Cruz te bereiken en dat lukte. Wederom net met het vallen van de avond voeren we hongerig de haven binnen. Wat smaakte het steigerbiertje goed. Na het eten aan boord in de haven hebben we de net nieuw aangelegde groene verbindingsbrug van de haven naar het centrum van Santa Cruz beproefd. Santa Cruz is er naar mijn mening in geslaagd met de "Sydney Opera House" entree van de haven, de groene wandelbrug en een moderne fonteinloze (nog lege) vijver de historische stad op een moderne wijze te verbinden met de haven.



nieuw aangelegd Marina haventje in de oude baai van Garachico. Ten mid-west Tenerife. We zagen onderweg zelfs een aantal kleine dolfijnen langs de boot schieten. Aangekomen in Marina Garachico bleek er inmiddels gelukkig

Woensdag 13 maart Marina Garachico Tenerife

Woensdag was de dag waarop alles op zijn plaats viel. Lekker zeilen maar ook veel motoren. We moesten immers rondom de noord kaap van Tenerife zien te geraken. We koersten aan op een nog onder constructie



wel een sanitairkeet te zijn. Na het beklimmen van een grote oude trap kwamen we in het oude dorpje alwaar we gezellig en superlekker paella aten voorafgegaan door een gezamenlijk wijntje met 2017/18-Tenerife-CZT leden Maddy en Ludo.



Donderdag 14 maart La Gomera San Sebastián

Volgens onze schippers zou het voor de overtocht van Tenerife naar La Gomera veel zoeken worden naar de wind. Immers de vorige zeildag rondom de noordkaap was dat zo gebleken waarbij we ook veel voor de wind hadden gevaren. Voor de wind

varen blijkt niet echt een populaire manier van zeilen te zijn. Allereerst leerde ik wat een bulletalie was. Een lijn die moest voorkomen dat het grootzeil kon glijpen. Nou was het op deze boot met de zeer sobere zeiluitrusting al heel innovatief om überhaupt aan een extra te lijn te komen. Laat staan één die lang genoeg was om hier geschikt voor te zijn.



Maar onze enige echte kapitein (we hadden er vier aan boord) was nooit te beroerd om als een echte padvinder te knutselen. Toen bleek dat ook de genua een versteviging tegen klapperen nodig had, improviseerde onze kapitein dit aan de hand van de steel van de schrobbezem, een plastic peddel en de



pikhaak. Het werkte helaas maar kort. Toch was ik diep onder de indruk van zijn tomeloze zeilliefde en ook alle organisatie rondom het zeilen. Hij raadpleegde windsites zoals "Windy" maar ook andere. Hij bespeurde de Waterkaarten, hij las de getijtabels. Zijn zeilenergie en verantwoordelijkheid voor de bemanning was groot.

Maar wat bleek, we hoefden deze overtocht helemaal niet te zoeken naar wind. We zeilden zalig halve tot aan de wind naar de haven van San Sebastián. Er was slechts één persoonlijk smetje op deze tocht: toen er tientallen grote dolfijnen met de boot meezwommen lag ik

beneden te pitten. Maar er was ook een hoogtepunt: toen we 's avonds aan wal in het stadje zochten naar een lekker visrestaurant kregen we een serenade van de San Sebastián Buena Vista club. Kippenviel.

En dat lekkere visrestaurantje vonden we ook nog.

Vrijdag 15 maart Las Galletas

Alweer de laatste zeildag. Omdat de overtocht niet zo heel lang zou duren hadden we wederom een poosje de tijd -van half 12 tot 13 uur- voor het oefenen in de haven van allerlei aanmeeroefeningen. Ook dit werd weer serieus opgepakt, elke schipper had zijn wensen, zodat we op het laatst wel een beetje de haven uit werden gekeken. Met de oefeningen zelf ging het prima. Iedereen geslaagd.

Wederom zat het die laatste dag ook mee met de windrichting en snelheid. Werkelijk de hele tocht terug van La Gomera naar Tenerife was in feite mijn Martinetripje. Zelfs onze zeilbonken genoten van de serene rust. We voeren klokslag 18 uur volgens afspraak met de charter onze vertrekhaven in. Niet geheel rimpelloos. Dat zal je altijd zien.

Net als daar zeker 6 mensen -waaronder onze charterhostess- staan te kijken bij het aanleggen, varen we iets te hard in. Bijna een gat in de romp van een gloednieuwe 55-voeter.



We hadden de borg voor volledig retour op zak. In retour kreeg de charterhostess van ons een flinke lijst met mankementen. Het was maar goed dat de aanneeminspectie zo grondig was geweest want tot onze verbazing moesten we serieus het grootzeil uitrollen voor inspectie. Terwijl deze volledig afgezeild was. De CZT-

passie voor zeilen werd nog eens bevestigd bij het aftanken van de boot. De verhuurder wilde niet geloven dat we slechts 50 liter brandstof hadden verbruikt. Ruim 100 liter was de norm. Maar onze boot zocht de wind zoveel mogelijk op en benutte deze tot het uiterste. Kijk dát is het motto van het cluppie CZT. Sportief zeilen. Hard, eerlijk, actief en genieten.





Zaterdag 16 maart Roadtrip Tenerife

Omdat er in tegenstelling tot de 2017-reis een dagje later - zondag- de terugreis was gepland hadden we net als in 2018 nog een volle bootloze zaterdag. Onze kapitein-padvinder wist daar wel raad

mee. De slagroom op onze vakantiekaart was een Tenerife-roadtrip met een huurauto. We hadden geluk. Prachtig weer en smalle "geitenpad" straatjes voerden ons langs de verborgen landschappen van Tenerife. Van lava naar taartjes eten bij de nonnen van Villa Flor. Wederom



-maar nu als lunch- visjes eten in Puerto de la Cruz. Niet te verwarren met Santa Cruz want in dit ieniemenie haventje paste nauwelijks een boot.

Indrukwekkend was vooral de afwisseling in het landschap en dat we vanaf grote hoogte boven de wolken naar de bergen en de zee konden kijken.

Tot slot s'avonds moe maar voldaan nog éénmaal verrukkelijke aubergines gegeten in een achterafstraatje in Santa Cruz.

Dat was Perfecto Tenerife 2019

